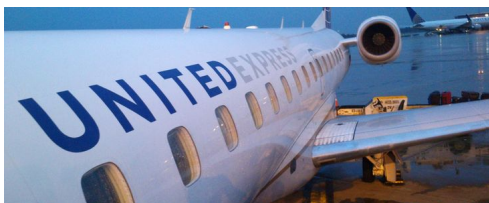

Μετά από έντεκα ώρες πτήσεων, δεκαπέντε από τη στιγμή που έκλεισα την εξώθυρα του σπιτιού και αφού είχαμε περάσει από την βροχερή Φρανκφούρτη, βρισκόμουν στο immigration, του αεροδρομίου Dulles της Washington.

Περιμένοντας όρθιος να μου πάρουν αποτυπώματα, απ' όλα τα δάκτυλα και των δυο χεριών όπως και φωτογραφίες, ένοιωσα τυχερός, διότι κατέβηκα από τους πρώτους, και δεν υπήρχαν ουρές. Υπέθεσα ότι οι προηγούμενες πτήσεις είχαν εξυπηρετηθεί. Είχα ακούσει μαρτυρικές ιστορίες για ηλικιωμένους που καταρρέουν στις ουρές, καθώς δεν άντεχαν την μακρά ορθοστασία. Πρέπει όμως να καταθέσω, ότι οι δημόσιοι λειτουργοί, στην περίπτωση μας, ήταν ευγενικοί και εξυπηρετικοί. Κανείς επίσης δεν ενδιαφέρθηκε να ρωτήσει αν είχα ESTA. Υποθέτω, φαινόταν στα τερματικά τους.

Εντός 20 λεπτών είχα καθαρίσει και το άγχος μου ήταν πια να αλλάξω τέρμιναλ και να προλάβω την εσωτερική πτήση για Greenville της Νότιας Καρολίνας. Κοίταξα το ρολόι, που μαρτυρούσε την ώρα Ελλάδας. Ήταν ογδόη βραδινή της 16ης Νοεμβρίου. Με τις επτά ώρες διαφοράς, που μας χώριζαν, ήταν τοπική μία το μεσημέρι. Έριξα μια ματιά στην κάρτα επιβίβασης και ησύχασα, όταν υπολόγισα ότι υπήρχε αρκετός χρόνος για την επόμενη πτήση.

Συνειδητοποίησα την ώρα και την μέρα. Βραδάκι 16ης Νοεμβρίου! Σαράντα και ένα χρόνια νωρίτερα ήταν αδύνατον να φανταστώ την τρέχουσα εξέλιξη. Περισσότερα επί τούτου εδώ: [Η \(δική μου\) 17η Νοεμβρίου 1973](#)

Ο καιρός έξω χειροτέρευε, η βροχή δυνάμωνε, το φως λιγόστευε μα η κούραση, μου αφαιρέσε το δικαίωμα της ανησυχίας την ώρα που το 145 Embraer χόρευε θορυβωδώς μέσα σε πυκνά νέφη και ισχυρές βροχοπτώσεις.

Μια μέρα αργότερα βηματίζα στους δρόμους του Greenville, μιας ήσυχης Αμερικάνικης

πόλης, της Ν. Καρολίνα αφού είχαν προηγηθεί αρκετά (περισσότερα εδώ:

[Ημερολόγια Αμερικής vol I](#)).

Οι βροχές είχαν κοπάσει. Ήταν ένα δροσερό φωτεινό απόγευμα. Σαν σκοτεινίασε και μαζεύτηκα στο δωμάτιο μου, περιμένοντας το δείπνο μετά από μια κουραστική μέρα, διάβαζα το editorial του Will Harlan στο περιοδικό Blue Ridge Outdoors με τίτλο: «Ο άστεγος ήρωας».

Ο τύπος αποφάσισε να περάσει 72 ώρες, ως άστεγος, δίχως χρήματα, χωρίς τρόφιμα, δίχως πρόνοια. Καταθέτει λοιπόν τις απόψεις του για τους ανθρώπους που γνώρισε. Ότι δεν είναι τεμπέληδες αλκοολικοί, ή εξαρτημένοι ναρκομανείς. Είναι «φυσιολογικοί» άνθρωποι που απεγνωσμένα ψάχνουν για απασχόληση, αλλά δε βρίσκουν καθώς δεν έχουν μόνιμη διεύθυνση. Κάποιοι από αυτούς έχουν παιδιά στα οποία τηλεφωνούν από καρτοτηλέφωνα, κι όλοι τους ντρέπονται για αυτό που είναι.

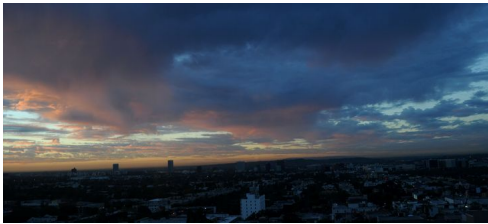
Ο συντάκτης αναφέρει επίσης, ότι οι εύποροι Αμερικανοί, καταναλώνουν περισσότερο από το ήμισυ των πόρων του κόσμου, την ώρα που ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι σε όλο τον πλανήτη, λιμοκτονούν. Μέσα στην Αμερική, 3,5 εκατομμύρια πολίτες περιφέρονται άστεγοι στους δρόμους ή σε καταφύγια αστέγων και σχεδόν το 20% των Αμερικανών κοιμούνται νηστικοί. Περισσότεροι από αυτούς παιδιά.

Έχοντας έστω και για 72 ώρες ζήσει την εμπειρία του να είσαι άστεγος, δημοσίευσε τις εντυπώσεις του. Έλαβε μερικές αξιολογες κριτικές, αλλά και τη συνήθη άγωνα φλυαρία και εκεί που πήγε το θέμα να ξεφουσκώσει ενεφανίσθη άλλος τύπος, ονόματι Chris Finlay, ο οποίος απεφάσισε να ιδρύσει μια μη κερδοσκοπική εταιρεία με σκοπό να βρίσκει καταλύματα και απασχόληση στους άστεγους. Είναι ένα βιώσιμο επιχειρηματικό μοντέλο που βασίστηκε σε συνεργασίες με εταιρείες της ευρύτερης περιοχής.

Μια ματιά και στη USA TODAY, η οποία προέβαλε ως πρώτο θέμα της τον αποκεφαλισμό του Peter Kassig, από το Ισλαμικό Κράτος. Ο 26χρονος Αμερικανός από την Ινδιανάπολη, πρώην Ranger, εργαζόταν πια ως μέλος φιλανθρωπικών ομάδων που παρείχαν τις υπηρεσίες τους στους δοκιμαζόμενους πολίτες της Συρίας και του Λιβάνου. Είχε συλληφθεί και τον κρατούσαν όμηρο, από τον Οκτώβριο του '13. Κατά τη διάρκεια της ομηρίας του,

είχε ασπαστεί τον Ισλαμισμό, αλλάζοντας το όνομά του σε Αμπντούλ Ραχμάν που σημαίνει "υπηρέτης του πιο ευσπλαχνικού". Ούτε αυτό ήταν αρκετό για να σώσει τη ζωή του.

Σε άλλο ρεπορτάζ, το θέμα με την αναμονή της απόφασης των ενόρκων για τον θάνατο του M. Brown. Με τα πνεύματα ήδη οξυμμένα ο κυβερνήτης του Μιζούρι, είχε καλέσει τμήματα εθνοφυλακής να βοηθήσουν τις αστυνομικές δυνάμεις του Ferguson. Οι εξελίξεις, έμελλε να είναι βίαιες.

Πέντε ώρες πτήσης μακρύτερα και δυο μέρες αργότερα, στις εσωτερικές σελίδες τους οι Los Angeles Times, φιλοξενούσαν την είδηση του θανάτου του John T. "Jack" Downey. Ναι, απολύτως άγνωστος στα καθ' ημάς, αλλά πέρασε κάτι παραπάνω από 20 χρόνια από τον Νοέμβριο του '52 έως τον Μάρτιο του '73 σε Κινεζικές φυλακές.

Είχε αποφοιτήσει από το Yale και είχε στρατολογηθεί από την CIA, στα 22 του, ένα μόλις χρόνο πριν το αεροσκάφος του καταρριφθεί μέσα στη νύκτα, από τις Κινεζικές δυνάμεις και συλληφθεί στη διάρκεια της πρώτης του υπεράκτιας αποστολής, κατά τη διάρκεια του πολέμου της Κορέας.

Η εφημερίδα ανέφερε μάλιστα την είδηση ότι οι Κινέζοι όταν τον συνέλαβαν ήταν τόσο ενήμεροι ώστε ένας αξιωματικός τον έδειξε και του είπε σε άπταιστα αγγλικά: «*You are Jack. Your future is dark*».

Και ήταν έτσι ακριβώς. Τον περίμεναν 20 χρόνια, τρεις μήνες, και 14 μέρες εγκλεισμού σε φυλακές, πρώτα στην πόλη Μάκντεν και ακολούθως στο Πεκίνο.

Επέστρεψε στις Η.Π.Α. σπούδασε στα 43 του(!) νομικά στο Harvard, και έγινε δικαστής στο Ανώτατο Δικαστήριο του Κονέκτικατ.

Το 2013 η CIA τον παρασημοφόρησε με τον Διακεκριμένο Σταυρό Νοημοσύνης, που αποτελεί την ψηλότερη τιμή υπηρεσίας για την γενναιότητα των πρακτόρων της.

Στην πρώ τη της σελίδα, η ίδια εφημερίδα με τίτλο Hall of Shame, το κεντρικό θέμα, γραμμένο μάλιστα από γυναίκα ρεπόρτερ (Emily Foxhall), αναφέρεται στο πάντα οξύ θέμα

του αγοραίου έρωτα και στον τρόπο που οι αρχές καλούνται να το αντιμετωπίσουν.

Στο Richmond της Καλιφόρνιας ο αστυνομικός διευθυντής Mark Gagan σκέφτηκε να ανεβάσει στο f/b τις φωτογραφίες ανδρών που συνελήφθησαν για ψώνισμα γυναικών. Αυτό που επακολούθησε ήταν απρόβλεπτο. Δεκάδες ποσταρίσματα ακολούθησαν με τις διευθύνσεις των συλληφθέντων, τις εργασίες τους, πληροφορίες για τις ζωές τους, τα σχολεία που αποφοίτησαν, τους βαθμούς τους, τα πάντα. Το πράγμα πήγαινε αλλού. Ο Gagan έδωσε εντολή να κατεβεί άμεσα η σελίδα και η τοπική κοινωνία αναρωτήθηκε αν αυτή δημόσια διαπόμπευση είναι δίκαιη.

«"Αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να καταλάβουν, πως όταν αγοράζουν μια γυναίκα σαν να είναι εμπόρευμα, πιθανόν να αγοράζουν κάποια που έχει πέσει θύμα του trafficking», σχολίασε η Kang Schroeder επικεφαλής της τοπικής εισαγγελικής αρχής, θέλοντας να κάνει σαφείς τις προθέσεις της.

Στο ίδιο περίπου κλίμα και το ρεπορτάζ του περιοδικού Los Angeles που υπογράφει ο Mike Kessler, με τίτλο: Gone Girls. Αναφέρεται στην προσπάθεια φορέων της πολιτείας πάνω σε μια νέα στρατηγική που προσφέρει ελπίδα σε ανήλικα κορίτσια που, με τον έναν ή άλλο τρόπο, εκδίδονται.

Αμερική. Δυσερμήνευτη χώρα.

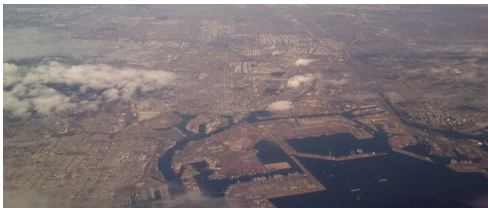
Λίγο νωρίτερα από την ανάγνωση της σχετικής είδησης, βημάτιζα στην Hollywood Blv. Δρόμος αντιθέσεων, ανισότητας, ελευθεριότητας και ονείρων.

Το αυτό περίπου και με το L.A. Auto show. Από τα ταπεινά 500αράκια, έως τα τερατώδη 4X4 που το μπροστινό φτερό τους, είναι πιο ψηλά από στον ώμο μιας κυρίας. Αντιθέσεις, (περισσότερα εδώ: [Ημερολόγια Αμερικής vol. II](#))

Σε λίγες ακόμα ώρες διέσχιζα αξημέρωτα, την άδεια πόλη από το Δυτικό Hollywood προς το Διεθνές αεροδρόμιο.

Μια πόλη ατέλειωτα απλωμένη. Ένα, έξοχο δείγμα Αμερικάνικης πρακτικής. Οι πληροφορίες μου για τον συγκεκριμένο τόπο, την Δυτική ακτή, ήταν πρόκριμα θεωρητικής μόνο προσέγγισης. Αποτέλεσμα κινηματογραφικής επαφής μέσα από ταινίες που αφορούσαν την πόλη και την ευρύτερη περιοχή, όπως: Chinatown, LA Confidential, Gangster Squad και προϊόν ανάγνωσης βιβλίων όπως: Less than zero του Bret Easton Ellis, Black Dalia, του James Ellroy κλπ. Με περιεχόμενα πολύ θεατρικά μεν, αλλά απολύτως ρεαλιστικά δε. Πλούτος και έγκλημα, μεγαλεία και σκοτάδια σε δόσεις υπέρμετρης. Αποχωρούσα, νιώθοντας, ότι η σχεδόν διήμερη παραμονή μου δεν προσέθεσε πάρα πολλά στις πληροφορίες μου. Λίγος χρόνος, λίγα προστιθέμενα στοιχεία. Λίγα μεν, καλοδεχούμενα δε.

Ξημέρωνε σιγά – σιγά περιμένοντας το 777 να αρχίσει το ταξίδι του γυρισμού.

Με την μνήμη γεμάτες εικόνες και σκέψεις ακατάστατες.

Αμερική. Δυσερμήνευτη χώρα. **Εκτός Ελληνικού μέτρου.**